

jeg også gerne. Når nu ministeren har denne udstrakte vilje til at forhandle med alle partier om sine initiativer, hvordan kan det så være, at hverken Enhedslisten, SF, Socialdemokratiet eller Det Radikale Venstre blev indbudt til den mindste forhandling om den pesticidhandlingsplan, som lige er blevet lavet, for her havde ministeren jo fuldstændig ubundet af alle forlig en mulighed for at invitere bredt og leve sin smukke ambition om det brede samarbejdende folkestyre ud i livet? Men han gjorde det ikke. Da inviterede han sine sædvanlige partnere i Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti, og så var der bare ingen forhandlinger overhovedet med resten af Folketingets partier.

Hvordan kan ministeren så stå her og udtrykke sin store vilje til bredt samarbejde, hvis han, når han har muligheden i praksis, kun inviterer meget snævert og baserer sig på et snævert flertal?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er jo nødt til at sige, at det er jo ikke nok kun at være med i ord, man skal også kunne være med i handling. Vi skulle jo lave et naturforlig, kan jeg huske. Dengang inviterede jeg jo alle partier over – jamen hr. Jørn Jespersen siger, at jeg så gerne vil lave noget, så er jeg da nødt til at fortælle historien – og diskuterede naturforliget. Det syntes jeg var, som det skulle være.

Da diskuterede vi det så, og da nåede vi ikke til enighed, og jeg syntes ikke, at de meldinger, jeg modtog og efterfølgende har modtaget om de tanker, jeg havde gjort mig omkring pesticidhandlingsplanen, har været nogle signaler om, at hr. Jørn Jespersen overhovedet kunne have været med i det.

Men hvis det er tilfældet, at hr. Jørn Jespersen ligger meget tæt på og godt kunne tænke sig at komme med, så glæder jeg mig til Vandmiljøplan III-forhandlingerne, det synes jeg bliver spændende, men jeg synes bare ikke, at det er de tanker og de overvejelser, hr. Jørn Jespersen gør sig. Når jeg hører hans taler i Folketingssalen, så plejer det altid at være med, at det i hvert fald er fuldstændig umuligt at lave noget sammen med den nuværende miljøminister eller regering osv.

Men har hr. Jørn Jespersen fortrudt det, så vil jeg bare sige, jamen så er det da helt fint, så prøver vi det. Jeg prøver det gerne en gang til, men der skal så også være lidt vilje fra den anden side.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, ministeren har en lidt selektiv holdning til et samarbejdende folkestyre forstået på den måde, at når ministeren i perioder har sit flertal på plads, så er det åbenbart ikke nødvendigt at indkalde resten af partierne.

Der er jo ingen her, der har kritiseret, at ministeren indkaldte til forhandlinger om naturforliget. Det var helt fint, vi havde en række forhandlinger, vi kunne ikke blive enige, vi gik hver til sit, og så kan den ene part mene, at det er en god aftale, der er lavet, og den anden, at det er en dårlig aftale, der er lavet.

Men sagen er jo i forhold til pesticidhandlingsplan nr. 3, at der har der ikke været forhandlinger med alle Folketingets partier, der har kun været regeringen, Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti.

Det, der i grunden undrer mig, er, hvis ministeren bygger sin indkaldelse af partier på, hvad der blev sagt i et samråd i Folketinget om onsdagen, for jeg erindrer det sådan, at da var samtlige spørgsmål kritiske. Der var ingen, der udtrykte, at det her var godt. Socialdemokratiet, SF og faktisk Dansk Folkeparti mente, at der var noget at kritisere, men alligevel vælger ministeren så kun at indkalde Dansk Folkeparti til en forhandling. Synes ministeren selv, at det er et udtryk for et samarbejdende folkestyre?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er jo nødt til at sige, at det mest overraskende, der er sket i dag, var sådan set, at fru Pernille Blach Hansen nu gik på talerstolen for at fortælle om, hvordan man indkaldte partier til forlig.

Vi er altså mange, der godt kan huske, hvordan det foregik i 9 år, men man kan godt sige, at man har større forhåbninger, når nu der er kommet en borgerlig regering, for der er mere demokrati. Det ville jeg have forståelse for, kan jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, men jeg er da nødt til at erindre om, hvordan det foregik.

Jeg ved ikke, om fru Pernille Blach Hansen kan huske, hvordan man lavede sidste pesticidhandlingsplan. Der var slet ingen forhandlinger af nogen art. Jeg siger bare, at det kan da undre mig, at det lige er fru Pernille Blach Hansen, der kommer op og siger fra talerstolen, hvordan man skal køre sådan noget.

Jeg var tilfældigvis mit partis ordfører i alle de år, jeg skal da gerne begynde at fortælle lidt om, hvor ofte vi blev inviteret, men hvis det er